

له بلاوکراوهکانی مائپه‌ری به‌هه‌شت

بیروباوه‌ری ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه سه‌باره‌ت به

سه‌حابه‌ری یزداره‌کان (ﷺ و أرضاهم)

(عقیده‌ی اهل السنة والجماعة فی الصحابة الکرام ﷺ و أرضاهم)

نووسینی زانای پایه‌دار

عبد المحسن بن حمد العباد البدر
المُدَرِّس فی المسجد النبوي

وه‌رگیرانی

محمد عبد الرحمن لطيف

وتارخوینی مزگه‌وتی (شیخ إبراهيم) له‌که‌لار

١٤٣٨ ک

چاپی چواره‌م

مائپه‌ری به‌هه‌شت

ba8.org

مائپه‌ریکی ئیسلامی زانستی په‌روه‌ده‌یی یه و له‌پیناو بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئیسلامه‌یه که سه‌ئه‌فی
صالح - پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه‌لانی (رضي الله عنهم) له‌سه‌ری بوون -
وه‌ سه‌ر به‌ هیج گروپ و لایه‌نیکی حیزبی نیه.

مائپه‌ری به‌ه‌شت

ئەو کتیب و بابەت و لیکۆئینه‌وه شه‌ریانه‌ ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه که ده‌بنه‌ ه‌ۆی:

١. شارەزاکردنی موسوڵمانان و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌سه‌ر ریگا راسته‌که‌ی ئیسلام، ئەمه‌ش ده‌سته‌به‌ر ده‌بی به‌ گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ په‌یره‌وه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی ئیسلام، که بریتی یه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت، به‌ تێگه‌شتنی پیشین و پیشه‌وایانی ئومه‌ت.

٢. پاک‌کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ڕ و ره‌وشتی موسوڵمانان، له‌ دیارده‌کانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پالاوتن و ته‌صفیه‌کردنی ئاینی ئیسلام له‌ بیدعه و ب‌ۆچونه‌ داهینراوه‌کان.

٤. وربا‌کردنه‌وه‌ی موسوڵمانان له‌ شوینه‌واری خراپی ریوایه‌ته‌ لاواز و هه‌لبه‌ستراوه‌کان.

٥. پته‌و‌کردنی ب‌رایه‌تی یه‌کی راسته‌قیته‌ له‌سه‌ر بناغه‌ فراوانه‌ جیگیره‌که‌ی ئیسلام و نه‌ه‌یشتن و که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌مارگیری مه‌زه‌به‌ی و حیزبی.

ئامانجمان:

ئاشناکردنی کۆمه‌لگایه‌ له‌ ئیسلامی ره‌سه‌ن و دروستکردنی تاك و کۆیه‌تی ب‌ۆ تێگه‌شتن له‌ سه‌رچاوه‌کانی که بریتین له‌ قورئانی پیروژ و سوننه‌تی سه‌حیح و ئاشکراکردنی ئەو شتانه‌ی که نامۆن به‌ ئیسلام و خراونه‌ته‌ نیویه‌وه‌ به‌ چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و نوسراوی له‌ بواره‌کانی بیروباوه‌ڕ و ره‌وشت و ئاکار و په‌روه‌رده‌ و زانست و پزیشکی و گه‌شه‌ی کۆمه‌لایه‌تی.

خودایه‌ داوات ئی ده‌که‌ین دامه‌زراومان بکه‌یت ، و ته‌وه‌فیقمان بده‌یت ب‌ۆ هه‌ر کار وگۆشتاریکی جوان و چاک به‌و شیویه‌یی که خۆت لێی پازیت.

ستافی مائپه‌ری به‌ه‌شت

* پی‌شه‌کی دانه‌ر :

الْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم وَبَارَكَ عَلَى عَبْدِهِ وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ ،
أَمَّا بَعْدُ :

به‌شیك له په‌حمه‌تی خوا به عه‌بده‌کانی و چاکه‌کردنی له‌گه‌لیاندا و فه‌زلی
به‌سه‌ریان‌ه‌وه بریتی‌یه له‌وه‌ی که له خودی خویان پی‌غه‌مبه‌ریکی بۆ ناردوون بۆ
ئه‌وه‌ی که په‌یامی خوای په‌روه‌ردگاریان پی‌بگه‌یه‌نیت ، وه پینمایان بکات بۆ
هه‌موو ئه‌و وته و کرده‌وانه‌ی که سوودی تیدایه بۆیان ، وه وریا و ئاگاداریان
بکاته‌وه له هه‌موو ئه‌و وته و کرده‌وانه‌ی که زهره‌ر و زیانی تیدایه بۆیان ، وه
به‌راستی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ستا به گه‌یاندن و به‌جی‌هینانی ئه‌وه‌ی که پی‌ی
نیردرا‌بوو به ته‌واوترین و کامل‌ترین شیوه ، هه‌ر بۆیه پینمایى ئوممه‌ته‌که‌یی
کردووه بۆ هه‌موو خیر و چاکه‌یه‌ک ، وه وریا و ئاگاداریانی کردووه ته‌وه له هه‌موو
شه‌ر و خراپه‌یه‌ک ، وه ئامۆژگاریانی کردووه به ئه‌و په‌پری دلسۆزیه‌وه .

وه خوای گه‌وره که‌سانێکی هه‌لبژاردووه بۆ هاوه‌لێتی کردنی و وه‌رگرتنی
شه‌ریعه‌ته‌که‌ی لی‌یه‌وه که ئه‌و که‌سانه باشتیرینی ئه‌م ئوممه‌ته‌ن که ئه‌مانیش
باشترینی ئوممه‌ته‌کانن ، هه‌ر بۆیه پیرزی لی‌ناوون به هاوه‌لێتی کردنی
پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) ، وه له‌م ژيانه‌ی دنیا‌دا تایبه‌تی کردوون به بینین و

سه‌یرکردن‌یان بۆی ، وه به بیستنی فهرموده‌کانی له ده‌می پی‌روزیه‌وه ، وه نه‌مه‌یش فه‌زل و چاکه‌ی خوایه ده‌یدات به ههر که‌سیک که خۆی ویستی لای خوایش خاوه‌نی فه‌زل و چاکه‌ی گه‌وره‌یه .

*** به‌لگه‌کان له قورئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر فه‌زل و چاکه‌ی صه‌حابه و گه‌وره‌یی پله‌وپایه‌یان :**

وه صه‌حابه‌کانیش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) نه‌وه‌یان گه‌یاند که خۆی گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) پئ‌ناردبوو له رووناکی و هیدایه‌ت و پئ‌نمایی به کامل‌ترین و ته‌واوترین شیوه ، ههر بۆیه نه‌جر و پاداشتی گه‌وره‌یان ده‌ست که‌وت له‌به‌ر هاوه‌لئیتی کردنیان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و جیهاد کردنیان له‌گه‌لیدا له پئ‌ناوی خوا ، وه له‌به‌ر کرده‌وه گه‌وره‌کانیان له بلاو‌کردنه‌وه‌ی ئیسلام ، وه نه‌وان به‌ وینه‌ی نه‌جر و پاداشتی نه‌وانه‌ی دۆی خۆیانیشیان ده‌ست ده‌که‌وئیت چونکه نه‌وان نپوه‌ندگه‌ری نپوان نه‌وانه‌ی دۆی خۆیان و نپوان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوون ، - وه ههرکه‌سیک بانگه‌واز بکات بۆ هیدایه‌ت و زانستی به‌سوود نه‌وا نه‌جر و پاداشتی بۆ هه‌یه به‌ وینه‌ی نه‌جر و پاداشتی نه‌وانه‌ی که شوئینی ده‌که‌ون به‌ بپ‌ نه‌وه‌ی که نه‌وه‌ هیچ له نه‌جر و پاداشتی نه‌وانه‌ی که شوئینی ده‌که‌ون که‌م

بکاته‌وه ، هه‌روه‌کو چۆن ئەمه سه‌لمینراوه له پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) له‌و
فه‌رمووده‌یه‌ی که‌وا ئیمامی (مسلم) له (سه‌حیحه‌که‌یدا) گێراوێتییه‌وه .

وه‌ خ‌وای گه‌وره له کتێبه ئازیز و پی‌روژه‌که‌یدا ستایشی سه‌حابه‌کانی کردووه
و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خ‌وایش (ﷺ) له فه‌رمووده پوختکراوه‌کانیدا ستایشی
کردوون ، وه‌ ئەوه‌یش به‌سه‌ بۆ فه‌زل و چاکێتی و ریزداریتیان .

خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة] .

واته : وه‌ پێشینه سه‌ره‌تاییه‌کان له کۆچه‌ران و پشتیوانان و ئەوانه‌ی که
شوێنیان که‌وتوون به‌ چاکه‌ خوا لیان پازی بووه‌ و ئەوانیش له‌ خوا پازی بوون و
خوا بۆیانی ئاماده‌ کردووه‌ باخانێک که‌وا چه‌ندین ر‌ووبار به‌ ژێریاندا ده‌ر‌وات و به‌
هه‌تا هه‌تایی تێدا ده‌میننه‌وه‌ ، ئەوه‌ سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌یه‌ .

هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره فه‌رموویه‌تی : ﴿ثُمَّ حَمْدُ رَسُولِ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى
الْكُفَّارِ رَحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ

أَخْرَجَ شَطْرَهُ، فَتَازَرَهُ، فَاسْتَعَاظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ، يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ
وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢١﴾ [الفتح] .

واته : (مُحَمَّد) پیغه‌مبه‌ری خواجه و نه‌وانه‌یش که له‌گه‌لیدان تووندن به‌رامبه‌ر به‌بی‌باوه‌پان و به‌په‌حم و به‌به‌زه‌ییشن له‌نیوان خویاندا ، ده‌یانبنیت له‌کرنوش و سوجه‌دان و مه‌به‌ستیان فه‌زل و پاداشت و په‌زامه‌ندیه له‌خواوه ، نیشانه‌ی خواپه‌رستیان له‌سیما و پرومه‌تیاندا دیاره به‌شوینه‌واری سوجه‌بردن ، نه‌وه وه‌صف و سیفه‌تیانه له‌(ته‌ورات)دا ، وه‌وه‌صف و سیفه‌تیان له‌(ئینجیل)دا وه‌کو دانه‌ویله‌یه‌که وایه که لق و په‌له‌کانی ده‌رده‌خات و پالپشتی ده‌که‌ن و تووندوتوّل ده‌بیّت و ریّک له‌سه‌ر قه‌ده‌که‌ی پاده‌وه‌ستیّت و ریّک و پیّکی و جوانی دیمه‌نه‌که‌ی جووتیاره‌که سه‌رسام ده‌کات به‌هه‌مان شیوه‌ی نه‌مه صه‌حابه‌کانیش پالپشت و پشتیوانی پیغه‌مبه‌ر (موحه‌مه‌د)یان کرد (ﷺ) و به‌شی‌وازیکی تووندوتوّل و دامه‌زراو و زور و دیمه‌ن جوانی سه‌رسامکار ده‌رکه‌وتن بوّ نه‌وه‌ی خوی گه‌وره بیانکاته مایه‌ی رق و قین لی‌بوونی بی‌باوه‌پان بوّیان ، خوا وه‌عد و به‌لینیداوه به‌ئیمانداران و چاکه‌کارانی صه‌حابه به‌لی‌خوشبوونی تاوانه‌کانیان و نه‌جر و پاداشتی گه‌وره بوّیان .

وه له‌فه‌رمایشتی خوی پاک و بی‌که‌م و کوپی له‌ئاست صه‌حابه ری‌زداره‌کاندا (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : ﴿لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ﴾ : ﴿بوّ نه‌وه‌ی خوی گه‌وره زوربوون

و به هیژبوونی صه حابه کان بکاته مایه ی پق و قین لیبوونی بی باوه پان بویان ﴿ مه ترسیدارترین حوکم و سه ختترین هه پره شه و تووندترین به لینی هه پره شه ئامیزی تیدایه بۆ هه رکه سیك پق و قینی هه لسییت به هو ی صه حابه کانی پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) یان له دلیدا شتیك له قین و کینه و قه لسیبوونی تیدا هه بیّت به رامبه ریان .

هه روه ها خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أُولِيكَ أَعْظُمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴾ [الحديد] .

واته : یه کسان نین ئه وانه تان که له پیش فته مال و سامانیان له پیناوی خوادا به خشیوه و له پووبه پووی دوژمندا جه نگاون ئه وانه پله یان گه وره تره له وانه ی که له پاش فته مال و سامانیان به خشیوه و جه نگاون ، وه خوی گه وره وهد و به لینی به هه شتی داوه به هه رموویان ، وه خوایش به ووردی شاره زایه له و کرده وانه ی که ده یکه ن .

هه‌روه‌ها خوی گه‌وره سه‌بارت به‌و که‌سانه‌ی که (ده‌ستکه‌وتی بی‌جه‌نگی
بی‌باوه‌پانیان / الفیء)* به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کریّت فه‌رموویه‌تی : ﴿لِلْفُقَرَاءِ
الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ
وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (۸) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِن
قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
﴿۹﴾ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ
﴿۱۰﴾ ﴿الحشر﴾ .

واته : ئه‌و جوّره ده‌ستکه‌وتانه بوّ فه‌قیر و هه‌ژارانی کوجبه‌رانه ئه‌وانه‌ی که له
نیو ولّات و مالّ و حالّی خو‌یان ده‌رکران و مه‌به‌ستیان به‌وه فه‌زلّ و پادا‌شت و
په‌زامه‌ندیه له خواوه ، وه خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سه‌رده‌خه‌ن و ئا ئه‌وانه بریتین
له راستگ‌ویان ﴿۸﴾ وه ئه‌وانه‌یش که له ولّاتی مه‌دینه‌دا نیشته‌جی‌بوون و ئیمان له

* (الفیء) : به‌و شتومه‌ک و زه‌خیرانه ده‌وتریّت که له بی‌باوه‌ره‌کانه‌وه به‌جی‌ده‌می‌نیّت و به‌بی‌جه‌نگ و
کوشتارکردن ده‌ستی موسلمانان ده‌که‌ویّت . - وه‌رگێپ -

دلایندا جی‌گیربوو بوو له پیش هاتنی ئەوان ئا ئەوانه ئەوانه‌یان خوش‌ده‌وێت که کۆچیان کردوو بۆلایان و له ناخاندنا هه‌سوودی نابهن به‌وه‌ی که پێیان دراوه له فەزڵ و ریز و پیش‌خستنیان به‌سه‌ر ئەمانه‌وه ، وه پێویستی ئەوان پیش ده‌خهن به‌سه‌ر پێویستی خۆیاندنا ، وه هه‌رکه‌سیک پارێزراو بێت له په‌زیلی و چلێسی ده‌روونی ئا ئەوانه بریتین له سه‌رفرازان ﴿٩﴾ وه ئەوانه‌یش که له دوا‌ی ئەوان هاتن ده‌لێن : ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان له ئێمه و ئە‌و ب‌رایانه‌شمان که پیشمان که‌وتوون به ئیمان خوش‌ببه ، وه پق و کینه نه‌خه‌يته ناو دل‌مانه‌وه به‌رامبه‌ر به ئەوانه‌ی که باوه‌ریان هێناوه ، ئە‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌پاستی تۆ به به‌زه‌یی و به په‌حمیت .

ئە‌مانه سی ئایه‌تن له (سورة الحشر) دا :

یه‌که‌میان : سه‌بارت به کۆچه‌ران (المهاجرون) .

دووه‌میان : سه‌بارت به پشتیوانان (الأنصار) .

سی‌یه‌میان : سه‌بارت به ئەوانه‌ی که له پاش کۆچه‌ران و پشتیوانان دین و داوا‌ی لی‌خۆشبوونیان بۆ ده‌که‌ن و له خوا‌ی گه‌وره ده‌پا‌رێنه‌وه که‌وا پق و کینه نه‌خاته ناو دل‌ایانه‌وه به‌رامبه‌ریان .

وه له پاش ئه‌م سێ چینه هیچ شتیکی تر نی‌یه جگه له پيسوايی و كه‌وتنه نیو داوه‌كانی شه‌یتانه وه .

وه له‌به‌ر ئه‌مه (عائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) سه‌بارته به هه‌ندیك له ئه‌و پيسوايانه به (عروة) كورپی (الزبير)ی فه‌رمووه : ((أَمُرُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَسَبُّهُمْ))^(۱).

واته : ئه‌وانه فه‌رمانیان پێ‌كراوه به‌وه‌ی كه داواى لی‌خۆش‌بوون بكه‌ن بۆ صه‌حابه‌كانی پی‌غه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) كه‌چى جوینیان پێ‌دان .

وه (النوي) له شه‌رحه‌كه‌یدا له پاش ئایه‌ته‌كه‌ی سوره‌تى (الحشر) دا فه‌رموویه‌تى : (وَبِهَذَا اخْتِجَّ مَالِكٌ فِي أَنَّهُ لَا حَقَّ فِي الْفِيءِ لِمَنْ سَبَّ الصَّحَابَةَ (ﷺ) لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِنَّمَا جَعَلَهُ لِمَنْ جَاءَ بَعْدَهُمْ مِمَّنْ يَسْتَغْفِرُ لَهُمْ)^(۲).

واته : ئیمامی (مالك) ئه‌مه‌ی كردوووه‌ته به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌وا هه‌ركه‌سیك جوین به صه‌حابه‌كان (ﷺ) بدات و قسه‌ی نابه‌جییان پێ‌ب‌لێت ئه‌وا هیچ به‌شى نی‌یه له (الفیء) / ده‌ستكه‌وتی بێ‌جه‌نگی بێ‌باوه‌رانیان دا چونكه خواى گه‌وره

(۱) أخرجه مسلم في أواخر صحيحه : (٧٤٥٥) .

(۲) شرح صحيح مسلم : (٩ / ٣٥٢) .

ئه‌مه‌ی داناوه بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که له دوا‌ی صه‌حابه هاتوون له‌وانه‌ی که داوا‌ی لی‌خۆ‌شبوونیان بۆ ده‌که‌ن .

وه (ابن کثیر) ره‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌بیّت له ته‌فسی‌ری ئه‌م ئایه‌ته‌دا فه‌رموویه‌تی :
(وما أحسن ما استنبط الإمام مالك من هذه الآية الكريمة : أن الرافضي الذي يسبُّ الصحابة ليس له في مال الفیء نصيب لعدم اتصافه بما مدح الله به هؤلاء في قولهم : ﴿

رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ (۱۰) .

واته : چه‌ند جوانه ئه‌وه‌ی که‌وا ئی‌مامی (مالک) ره‌حمه‌تی خوا‌ی لی‌بیّت له‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌وه ده‌ریه‌یتاوه که‌وا ئه‌و شیعه‌یه‌ی وا جوین به صه‌حابه ده‌دات هیچ به‌شی نی‌یه له (فییء)دا له‌به‌ر نه‌بوونی ئه‌و سیفه‌ته تیی‌دا که‌وا خوا مه‌دح و ستایشی ئه‌وانه‌ی پئی‌کردووه له‌م فه‌رمایشته‌یدا : ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

﴿۱۰﴾ واته : ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له ئی‌مه و ئه‌و برایانه‌شمان که پیشمان که‌وتوون به ئیمان خۆ‌شبیبه ، وه پق و کینه نه‌خه‌يته ناو دلمان‌ه‌وه به‌رامبه‌ر به ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیتاوه ، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌پاستی تۆ به به‌زه‌یی و به په‌حمیت .

وہ پیغہمبہریش (ﷺ) فرمویہ تی : ((حَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ))^(۱).

واتہ : باشترینی خہ لک خہ لکانی سہدہکھی منن (واتہ : صہابہکان) ، ئہنجا ئہوانہی کہ لہ دواى ئہوان دین .

وہ لہ فرمودہی (أبو هريرة رضی اللہ عنہ) وہ ہاتوہ بہ لہ فزی :

((حَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِينَ بُعِثْتُ فِيهِمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ)) ، وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَذْكَرُ الثَّلَاثِ أَمْ لَا^(۱) .

واتہ : باشترینی ئوممہتہکم ئہو کہسانہن کہ لہو سہدہیہدان وا منیان تییدا نیردراوہ (واتہ : صہابہکان) ، ئہنجا ئہوانہی دواى ئہوان ، ئہنجا ئہوانہی دواى ئہوان ، وہ خوا زاناترہ بہوہی کہ ئایا باسی سیئہمیانی کردوہ یان نا .

وہ لہ فرمودہی (عَائِشَةُ) وہ (رضی اللہ عنہا) ہاتوہ کہ فرمویہ تی : سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ (ﷺ) أَيُّ النَّاسِ خَيْرٌ ؟ قَالَ : ((الْقَرْنُ الَّذِي أَنَا فِيهِ ، ثُمَّ الثَّانِي ، ثُمَّ الثَّلَاثُ))^(۲).

واتہ : پیاوئک پرساری کرد لہ پیغہمبہر (ﷺ) : ئایا کئ باشترینی خہ لکہ ؟ فرموی : خہ لکی ئہو سہدہیہی کہوا منی تییدایہ (واتہ : صہابہکان) ، ئہنجا

(۱) أخرجه البخاري ومسلم وغيرهما من حديث عمران بن حصين وعبدالله بن مسعود (رضی اللہ عنہما) .

(۱) أخرجه مسلم .

(۲) أخرجه مسلم .

ئهوانه ی سهده ی دوهم (واته : تابعينه كان) ، ئه نجا ئهوانه ی سهده ی سئیه م
(واته : ئه تبعای تابعينه كان) .

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ
فَيَعْزُو فِتْنًا مِنَ النَّاسِ ، فَيُقَالُ هَلْ فِيكُمْ مَنْ صَاحَبَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) ؟
فَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، فَيُفْتَحُ هُمْ .

ثُمَّ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ فَيَعْزُو فِتْنًا مِنَ النَّاسِ ، فَيُقَالُ : هَلْ فِيكُمْ مَنْ صَاحَبَ
أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟
فَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، فَيُفْتَحُ هُمْ .

ثُمَّ يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ فَيَعْزُو فِتْنًا مِنَ النَّاسِ ، فَيُقَالُ : هَلْ فِيكُمْ مَنْ صَاحَبَ مَنْ
صَاحَبَ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟
فَيَقُولُونَ : نَعَمْ ، فَيُفْتَحُ هُمْ))^(۱).

^(۱) صحيح البخاري ومسلم .

فائده : قال الحافظ ابن حجر : (قَالَ ابْنُ بَطَّالٍ : هُوَ كَقَوْلِهِ فِي الْحَدِيثِ الْآخِر : "خَيْرُكُمْ قُرْنِي" ، ثُمَّ الَّذِينَ
يُلَوْهُمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ" ، لِأَنَّهُ يُفْتَحُ لِلصَّحَابَةِ لِفَضْلِهِمْ ، ثُمَّ لِلتَّابِعِينَ لِفَضْلِهِمْ ، ثُمَّ لِتَابِعِيهِمْ لِفَضْلِهِمْ) [فتح الباري : (٦) /
١٠٩] .

واته : سه‌رده‌مانیک دیت به‌سه‌ر خه‌لکدا و کۆمه‌لیک له خه‌لک ده‌پۆن بۆ غه‌زا و جیهاد و پییان ده‌وتریت : ئایا که‌ستان تیدایه هاوه‌لیتی پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) کردبیت ؟

ئه‌وانیش ده‌لین : به‌لێ ، بۆیه سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر دوژمندا و ولاته‌که‌یان ئازاد ده‌که‌ن له ده‌سه‌لاتی بی‌باوه‌ران .

ئه‌نجا سه‌رده‌مانیک دیت به‌سه‌ر خه‌لکدا و کۆمه‌لیک له خه‌لک ده‌پۆن بۆ غه‌زا و جیهاد و پییان ده‌وتریت : ئایا که‌ستان تیدایه هاوه‌لیتی صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) کردبیت ؟

ئه‌وانیش ده‌لین : به‌لێ ، بۆیه سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر دوژمندا و ولاته‌که‌یان ئازاد ده‌که‌ن له ده‌سه‌لاتی بی‌باوه‌ران .

ئه‌نجا سه‌رده‌مانیک دیت به‌سه‌ر خه‌لکدا و کۆمه‌لیک له خه‌لک ده‌پۆن بۆ غه‌زا و جیهاد و پییان ده‌وتریت : ئایا که‌ستان تیدایه هاوه‌لیتی ئه‌و که‌سانه‌ی کردبیت که هاوه‌لیتی صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) کردبیت ؟

ئه‌وانیش ده‌لین : به‌لێ ، بۆیه سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ر دوژمندا و ولاته‌که‌یان ئازاد ده‌که‌ن له ده‌سه‌لاتی بی‌باوه‌ران .

وه له (ابن عمر) - وه (ﷺ) فه‌رموویه‌تی : ((لَا تَسُبُّوا أَصْحَابَ مُحَمَّدٍ (ﷺ) فَلَمَقَامُ أَحَدِهِمْ سَاعَةً - يَغْنِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) - خَيْرٌ مِنْ عَمَلٍ أَحَدِكُمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً))^(۱).

وفي رواية وكيع : ((خَيْرٌ مِنْ عَمَلٍ أَحَدِكُمْ عُمْرُهُ))^(۲).

واته : جوین به صه‌حابه‌کانی (مُحَمَّد ﷺ) مه‌دهن و قسه‌ی نابه‌جییان پی‌مه‌لین ، چونکه به‌پراستی پراوه‌ستانی یه‌کیکیان بۆ ساته‌وه‌ختیک - واته : له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) - باشتره له کرده‌وه‌ی چل (۴۰) سالی یه‌کیک له ئیوه .

وه له ریوایه‌ته‌که‌ی (وکیع) دا هاتووه : باشتره له کرده‌وه‌ی هه‌موو ته‌مه‌نی یه‌کیک له ئیوه .

هه‌روه‌ها کاتیکی که (سعيد بن زيد ﷺ) باسی ئه‌و (۱۰) صه‌حابه‌یه‌ی کردووه که مژده‌ی به‌هه‌شتیان پیدراوه فه‌رموویه‌تی : ((لَمْ يَشْهَدْ رَجُلٌ مِنْهُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) يَغْبُرُ فِيهِ وَجْهُهُ خَيْرٌ مِنْ عَمَلٍ أَحَدِكُمْ عُمْرُهُ وَلَوْ عُمَرَ عُمَرُ نُوحٍ))^(۱).

(۱) رواه ابن بطة بإسناد صحيح كما في "منهاج السنة" لابن تيمية .

(۲) [رواه ابن ماجه في سننه وحسنه الألباني في "صحيح سنن ابن ماجه" رقم : (۱۶۲)] .

(۱) أخرجه أبو داود والترمذي . (۲) ذكره ابن الأثير في جامع الأصول .

واته : ئاماده بوونی یه ک پیاویان له غهزا له گه ل پینغه مبهری خوادا (ﷺ) که
تبییدا روومه تی خول وتوزاوی بووبیت باشته ره کرده وهی هه موو ته مه نی یه کیک له
ئیوه ئه گهر چی به ئه ندازه ی ته مه نی (نوح) ته مه ن بکات .

وَعَنْ جَابِرٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قِيلَ لِعَائِشَةَ : ((إِنَّ نَاسًا يَتَنَاولُونَ أَصْحَابَ النَّبِيِّ (ﷺ) حَتَّى أَبَا
بَكْرٍ وَعُمَرُ ؟! فَقَالَتْ : وَمَا تَعْجَبُونَ مِنْ هَذَا ؟! انْقَطَعَ عَنْهُمْ الْعَمَلُ فَأَحَبَّ اللَّهُ أَنْ لَا
يَقْطَعَ عَنْهُمْ الْأَجْرُ)) (۲).

واته : وترا به (عائشة رضي الله عنها) : خه لکانیک هه ن قسه ی نابه جی به صه حابه کانی
پینغه مبه ر (ﷺ) ده لێن ته نانه ت به ئه بو به ک و عومه ریش ؟! ئه ویش فه رمووی :
بو چی سه رتان سوپده مینیت له ئه مه ؟! ئه وانه کرده وه کردنیان لی براهیه وه
به لام خوا پییخوش بوو که وا ئه جر و پاداشتیان لی نه بریتته وه .

وه ئه م فه رمایشته ی پینغه مبه ر (ﷺ) له م فه رمووده صه حیحه دا ده بیتته شایه ت
و پالپشت بو ئه وه که فه رموویه تی : ((إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ
وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ ، وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا ، وَأَكَلَ مَالَ هَذَا ، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا ،
وَضَرَبَ هَذَا ، فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ
يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ)) (۱).

(۱) أخرجه مسلم .

واته : که‌سی موفلیس و مایه‌پوچ له ئوممه‌ته‌که‌م ئه‌و که‌سه‌یه که له پوژۍ قیامه‌تدا دیت به نویژ و پوژوو و زه‌کاته‌وه ، وه دیت و جوین و قسه‌ی به ئه‌مه وتوه ، وه مالۍ ئه‌مه‌ی خواردوو ، وه خوینی ئه‌مه‌ی پشتوو ، وه له ئه‌مه‌ی داوه ، بویه له حه‌سه‌نات و چاکه‌کانی ده‌دریت به ئه‌مه ، وه له حه‌سه‌نات و چاکه‌کانی ده‌دریت به ئه‌مه ، جا ئه‌گه‌ر حه‌سه‌نات و چاکه‌ی نه‌ما له پیش ئه‌وه‌ی که ئه‌و حق و مافانه‌ی وا له‌سه‌ریه‌تی کوټایی پی‌بیټ ئه‌وا له هه‌له و تاوانه‌کانی خاوه‌ن حه‌قه‌کان ده‌بریت و ده‌خریټه سه‌ری و ئه‌نجا ده‌خریټه ناو ئاگره‌وه .

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : ((لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي ، فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ))^(١).

واته : جوین و قسه‌ی نابه‌جی به ص‌حابه‌کانم مه‌لین ، وه ئه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه به وینه‌ی (کیوی ئوحود) زیر و ئالتون ببه‌خشیټه‌وه ئه‌وا ناگاته به‌خشینه‌وه‌ی مشتی یه‌کیک له ئه‌وان و ناشگاته نیو مشتی به‌خشینه‌وه‌ی یه‌کیک له ئه‌وان .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي ، لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ))^(٢).

(١) أخرجه البخاري في صحيحه .

واته : جوين و قسه‌ى نابه‌جى به صه‌حابه‌كانم مه‌لين ، جوين و قسه‌ى نابه‌جى به صه‌حابه‌كانم مه‌لين ، وه سويند به نه‌و كه‌سه‌ى كه گيانى منى له‌ده‌ستدايه نه‌گه‌ر يه‌كيك له ئيوه به وينه‌ى (كيوى ئوحد) زيړ و ئالتون ببه‌خشيته‌وه نه‌وا ناگاته به‌خشيته‌وه‌ى مشتى يه‌كيك له نه‌وان و ناشگاته نيو مشتى به‌خشيته‌وه‌ى يه‌كيك له نه‌وان .

وأخرجه مسلم من حديث أَبِي سَعِيدٍ (ﷺ) ولفظه : ((كَانَ بَيْنَ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ وَبَيْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ شَيْءٌ فَسَبَّهُ خَالِدٌ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : لَا تَسُبُّوا أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِي فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَوْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ))^(١).

واته : شتيك هه‌بوو له نيوان (خالد) كورى (الوليد) و نيوان (عبد الرحمن) كورى (عوف) دا له‌به‌ر نه‌وه (خالد) قسه‌ى نابه‌جى پى‌ى وت ، پيغه‌مبه‌رى خوايش (ﷺ) فرمووى : قسه‌ى نابه‌جى به هيچ يه‌كيك له صه‌حابه‌كانم مه‌لين ، وه به‌پاستى نه‌گه‌ر يه‌كيك له ئيوه به وينه‌ى (كيوى ئوحد) زيړ و ئالتون ببه‌خشيته‌وه نه‌وا ناگاته به‌خشيته‌وه‌ى مشتى يه‌كيك له نه‌وان و ناشگاته نيو مشتى به‌خشيته‌وه‌ى يه‌كيك له نه‌وان .

(٢) أخرجه مسلم في صحيحه .

(١) أخرجه مسلم .

سا نه‌گه‌ر شمشیری خوا (خَالِد) کو‌ری (الْوَلِيد) و جگه له نه‌و له‌وانه‌ی که له پاش (الْحُدَيْبِيَّة) * موسلمان بوون کرده‌وه‌ی نۆریان یه‌کسان نه‌بی‌ت به کرده‌وه‌ی که‌می (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) کو‌ری (عَوْف) و جگه له نه‌و له‌وانه‌ی که موسلمان بوونیان پی‌ش که‌وتوو له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که هر هه‌موویان ری‌زی هاوه‌لیتی کردنی پی‌غه‌مبه‌ریان (ﷺ) به‌رکه‌وتوو نه‌ی ده‌بی‌ت نه‌و که‌سانه‌ی وا ری‌زی هاوه‌لیتی بوونیان به‌رنه‌که‌وتوو چۆن‌ب به به‌راوود له‌گه‌ل نه‌و چاکه‌کارانه‌دا ؟

به‌راستی دووری نیوانیان فراوانه و به‌نیان دووره له یه‌که‌وه ، ده‌بی‌ت خۆل چند دووری‌ت له نه‌ستی‌ره‌وه ، به‌لکو ده‌بی‌ت زه‌وی حه‌وته‌مین چند دووری‌ت له ئاسامانی حه‌وته‌مینه‌وه ؟!

نه‌وه فه‌زل و چاکه‌ی خواجه ده‌یدات به هر که‌سی‌ک که خۆی ویستی لی‌ی بی‌ت وه خوایش خاوه‌نی فه‌زل و چاکه‌ی گه‌وره‌یه .

نه‌مانه هه‌ندی‌ک بوون له ئایه‌ته‌کانی قورئان و فه‌رموده‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) که به‌لگه بوون له‌سه‌ر فه‌زل و چاک‌ی و گه‌وره‌یی نه‌و چاکه‌کار و ری‌زدارانه که نمونه‌یان نه‌بووه و ناشبی‌ت (ﷺ) .

* که ده‌کاته سالی شه‌شی کۆچی .

* صہحابہکان ہر ہہ موویان عدل و سہرپاستن :

وہ صہحابہکانی پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہر ہہ موویان عدل و پاسال و سہرپاستن بہ شایہتیدانی خوی گہورہ بویان بہوہی کہ صہحابہکان عدل و پاسال و سہرپاستن ، وہ بہ ستایش کردنیان لہ لایہن پیغہمبہرہکہیہوہ (ﷺ) .

قال النووي في "التقريب" - الذي شرحه السيوطي في "تدريب الراوي" - : (الصَّحَابَةُ كُلُّهُمْ عُدُولٌ ، مَنْ لَابَسَ الْفِتْنِ وَغَيْرُهُمْ بِإِجْمَاعٍ مَنْ يُعْتَدُّ بِهِ) .

واتہ : صہحابہکان ہر ہہ موویان عدل و پاسال و سہرپاستن ، ئەوانہیان کہ تیوہگلاون بہ فیتنہ و جگہ لہوانیش بہ یہکدہنگی و کوپای ئەوانہی کہ حیساب بو قسہ و راویوچوونیان دہکریت لہ موسلمانان .

وقال الحافظ ابن حجر في "الإصابة" : (اتَّفَقَ أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ عَلَى أَنَّ جَمِيعَ الصَّحَابَةِ عُدُولٌ ، وَلَمْ يُخَالَفْ فِي ذَلِكَ إِلَّا شَذُوذٌ مِنَ الْمُتَبَدِّعَةِ) .

واته : نه‌لی و سوننه و جه‌ماعه کۆرا و یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که صه‌حابه‌کان هه‌ر هه‌موویان عه‌دل و پاسبال و سه‌رپاستن ، وه که‌س له‌مه‌دا پیچه‌وانه‌ی نه‌کردوه ئیلا

که‌سانیک‌ی ریزپه‌ر نه‌بیّت له‌ بیده‌چی‌یه‌کان .

له‌به‌ر نه‌مه نه‌زانینی ناو و حال‌ی صه‌حابه - له‌ گێڕانه‌وه‌ی فه‌رمووده‌دا - زیانی نی‌یه ، بۆیه ئه‌گه‌ر تابع‌یه‌ک وتی : (عَنْ رَجُلٍ صَحِبَ النَّبِيَّ ﷺ) واته : "له‌ پیاویکه‌وه که هاوه‌لیتی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) کردوه" نه‌مه هه‌چ زیانی نی‌یه بۆ ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌ی که ده‌یگێڕیته‌وه ، چونکه نه‌زانینی ناو و حال‌ی صه‌حابه زیانی نی‌یه له‌به‌ر نه‌وه‌ی که صه‌حابه‌کان هه‌ر هه‌موویان عه‌دل و پاسبال و سه‌رپاستن .

قال الخطيب البغدادي في كتابه "الكفاية" : (كُلُّ حَدِيثٍ اتَّصَلَ إِسْنَادُهُ بِرَجُلٍ مِنْ رِوَاةِ وَبَيَّنَّ النَّبِيَّ ﷺ) لَمْ يَلْزَمِ الْعَمَلُ بِهِ إِلَّا بَعْدَ ثُبُوتِ عَدَالَةِ رَجَالِهِ ، وَيَجِبُ النَّظَرُ فِي أَحْوَالِهِمْ سِوَى الصَّحَابِيِّ الَّذِي رَفَعَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، لِأَنَّ عَدَالََةَ الصَّحَابَةِ ثَابِتَةٌ مَعْلُومَةٌ بِتَعْدِيلِ اللَّهِ هُمْ وَإِخْبَارِهِ عَنْ طَهَارَتِهِمْ ، وَاخْتِيَارِهِ هُمْ فِي نَصِّ الْقُرْآنِ) .

واته : هه‌ر فه‌رمووده‌یه‌ک (سه‌نه‌ده‌که‌ی موته‌صیل)*

* (سه‌نه‌دی فه‌رمووده) بریتی‌یه له : ئه‌و زنجیره که‌سان‌ی که‌وا فه‌رمووده‌یه‌ک ده‌گێڕنه‌وه ، به‌ واتایه‌کی تر : ئه‌و پیاوان‌ی که فه‌رمووده ده‌گێڕنه‌وه .

(موته‌صیل) : واته : پچرانی تیدا نه‌بیّت .

بی‌ت له نی‌وان ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌ی‌گی‌ری‌ته‌وه و له نی‌وان پی‌غه‌مبه‌ردا (ﷺ) پی‌ویست
نی‌یه کرده‌وه‌ی پی‌بک‌ری‌ت ئی‌لا دوا‌ی سه‌لماندنی عه‌داله‌تی و پاسا‌لی‌تی و
سه‌رپاستی‌تی پیا‌وانی سه‌نه‌ده‌که‌ی و پی‌ویسته سه‌یری حا‌لیان بک‌ری‌ت ج‌گه له‌و
ص‌حابه‌یه نه‌بی‌ت که ف‌رموده‌که به‌رز ده‌کاته‌وه بو‌ لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
چون‌که عه‌داله‌تی و پاسا‌لی‌تی و سه‌رپاستی‌تی ص‌حابه جی‌گیر و زانرا‌وه به
شایه‌تیدانی خوا‌ی گه‌وره بو‌یان به‌وه‌ی که ئه‌وان عه‌دل و پاسا‌ل و سه‌رپاستن ، وه
هه‌والدانی سه‌بارت به پاک‌ی‌تیان و هه‌لب‌ژاندنی بو‌یان به ده‌قی قورئان .

ئه‌نجا هه‌ندی‌ک ئایه‌ت و ف‌رموده‌ی هی‌نا‌وه‌ته‌وه سه‌بارت به ف‌ه‌زل و چاک‌ی‌تی
ص‌حابه‌کان و پاشان ف‌رموو‌یه‌تی :

(على أنه لو لم يرد من الله عز وجل ورسوله ﷺ) فيهم شيء مما ذكرناه لأوجبت
الحال التي كانوا عليها من الهجرة ، والجهاد ، والنصرة ، وبذل المهج والأموال ، وقتل
الآباء والأولاد ، والمناصحة في الدين ، وقوة الإيمان واليقين : القطع على عدالتهم
والاعتقاد لنزاهتهم ، وأهم أفضل من جميع المعدلين والمزكين الذين يجيئون من بعدهم أبد
الآبدین ، هذا مذهب كافة العلماء ومن يعتد بقوله من الفقهاء) .

(سه‌نه‌دی موت‌ته‌صیل) : واته : سه‌نه‌دی ف‌رموده‌که پ‌چ‌رائی تی‌دا نی‌یه له سه‌ره‌تای سه‌نه‌ده‌که‌وه تا
کو‌تاییه‌که‌ی . - وه‌ر‌گی‌ر -

واته : سه ره پای ئەمه ئەگەر له خوای گه وره و پینغه مبه ره که یشیوه (ﷺ) هیچ شتیک له باره یانه وه نه هاتبا یهت له وهی که باس مان کرد ئەوا ئەو حاله ی که ئەوان له سه ری بوون له کۆچ کردن و جیهاد کردن و سه رخستن و پشتیوانی کردن و به خشیانی گیان و مال و سامان و کوشتنی باو با پیران و منداله کانیان و دلسۆزی بۆ دین و به هیزی ئیمان و دلنیا بوونیان : ئەوا ئەو حاله تانه یان ئەوه ده خوازیت که به یه کلایی باوه رت هه بیّت به عه داله تی و پاسالیتی و سه رپاستیتیان ، وه باوه رت هه بیّت به پاکتیتیان و دووریان له خراپه ، وه باوه رت هه بیّت به وهی که سه حابه کان چاکتر و باشتن له هه موو ئەو که سانه ی که شایه تی عه داله تی و سه رپاستیتی و پاکتیتیان بۆ ده دریت له ئەوانه ی که به هه تاهه تای له پاش ئەوان دین ، ئەمه بیروباوەڕ و بۆچوونی تیکرایی هه موو زانایان و ئەو که سانه یه که حیساب بۆ قسه یان ده کریت له شاره زایانی دین .

وه (الخطیب البغدادی) به ئیسنادی خو ی له (أبو زرعة) وه ده گیریت ته وه که فه رموویه تی : (إِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَنْتَقِصُ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) فَأَعْلَمْ أَنَّهُ زَنْدِيقٌ ، وَذَلِكَ أَنَّ الرَّسُولَ ﷺ عِنْدَنَا حَقٌّ ، وَالْقُرْآنَ حَقٌّ ، وَإِنَّمَا أَدَّى إِلَيْنَا هَذَا الْقُرْآنَ وَالسُّنَنَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، وَإِنَّمَا يُرِيدُونَ أَنْ يَجْرَحُوا شُهُودَنَا لِيُبْطِلُوا الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ ، وَالْجَرَحُ بِهِمْ أَوَّلَى وَهُمْ زَنَادِقَةٌ) .

واتە : ئەگەر پیاویکت بینی سووکایەتی کرد بە یەكێك لە صەحابەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەوا بزانی کە ئەو پیاوێ زندق و بێ دینە ، چونکە پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە لای ئێمەوێ حەق و راستە ، وە قورئانی حەق و راستە ، وە بە راستی تەنها صەحابەکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەم قورئان و فەرموودانەیان پێگەیاندوین ، وە ئەوانە دەیانەوێت شایەتکارانمان بریندار و لە کەدار بکەن بۆ ئەوێ قورئان و سوننەت هەڵبەشیانەوێ ، بەلام خۆیان شایستەن بە برینداری و لە کەداری و ئەوانە زندق و بێ دینن .

* پوختەی بیروباوهری ئەهلی سوننه و جەماعە سەبارەت بە صەحابە (ﷺ) :

وە راوێژوون و بیروباوهری ئەهلی سوننه و جەماعە سەبارەت بە صەحابە نێوەندگیرە لە نێوان زیاده‌پره‌وی و کورته‌پره‌وی ، نێوەندگیرە لە نێوان کەسانی سنوورته‌په‌ری زیاده‌په‌ر و ئەوانە کە ئەو صەحابانە و بە گەرەیان پادەگرن بەرز دەکەنەوێ بۆ ئاستێک کە لایەق و شایستە نییە تەنها بۆ خوا نەبێت یان بۆ پێغەمبەران ، وە لە نێوان کەسانی کورته‌په‌ری بێ‌رێز ئەوانە کە سووکایەتیان پێدەکەن و جوینیان پێدەدەن و قسە نەبەجیان پێدەلێن ، ئەهلی سوننه و جەماعە وەسەط و نێوەندگیرن لە نێوان کەسانی زیاده‌په‌ر و کەسانی کورته‌په‌ری بێ‌رێز ، هەموو صەحابەیان خۆشەوێت و لەو پلەو پێگەیە دایاندەنێن کە

شایسته‌ی بن به دادپه‌روه‌ری و ویزدانه‌وه ، بۆیه به‌رزیا ناکه‌نه‌وه بۆ ئاست و پله‌یه‌ک که شایسته‌ی نه‌بن ، وه کورته‌رویان له ئاستدا ناکه‌ن به‌وه‌ی که لایه‌ق و شایسته‌ی نه‌بن ، وه زمانیان ته‌ره به باسکردنیا به‌و چاکی و جوانی‌یه‌ی که شایسته‌ین ، وه دله‌کانیا ناه‌دانه به خوشه‌ویستیان .

وه ئه‌وه‌ی که پاست و ص‌حیحه له‌وه‌ی که له نیوانیا‌ندا روویداوه له جیاوازی و نا‌کۆکی و خیلاف ئه‌وا ئه‌وان ئیجتیهادیا‌ن کردووه تیدا و ئه‌وه‌نده‌ی که توانیویه‌ن بیر و هه‌ولێ خۆیا‌نیا تیدا به‌گرخستووه ، جا یا‌ن پیکایویه‌ن و ئه‌جر و پاداشتی ئیجتیهاد کردن و به‌گرخستنی بیر و توانیا‌ن و ئه‌جر و پاداشتی پیکانه‌که‌شیا‌ن بۆ هه‌یه ، وه یا‌ن هه‌له‌یانکردووه و نه‌یانپیکاه‌وه و ئه‌جر و پاداشتی به‌گرخستنی بیر و توانا و ئیجتیهاد کردنه‌که‌یا‌ن بۆ هه‌یه و هه‌له‌که‌شیا‌ن چاوپۆشی لی‌کراه‌وه و پۆشراه‌وه بۆیا‌ن ، وه به‌مه‌عصوم و هه‌له‌نه‌که‌ریا‌ن نازا‌ن ، به‌لکو ئه‌وانیش مرۆف‌ن و ده‌پیک‌ن و هه‌له‌یش ده‌که‌ن ، به‌لام ده‌بی‌ت پیکانیا‌ن چه‌ند زۆر بی‌ت به‌نیسبه‌ت پیکانی جگه‌ له‌ خۆیا‌ن ، وه ده‌بی‌ت هه‌له‌شیا‌ن چه‌ند که‌م بی‌ت به‌نیسبه‌ت هه‌له‌ی جگه‌ له‌ خۆیا‌ن ؟! وه له‌ لایه‌ن خوایشه‌وه لی‌خۆشبوون و په‌زامه‌ندیا‌ن بۆ هه‌یه .

وه کتیبه‌کانی ئه‌هلی سوننه پ‌ر‌ن له‌ روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م بیروباوه‌ره‌ پاک و پوخته‌ له‌ ئاست ئه‌و که‌سه هه‌لبێژێردراوانه‌ له‌ مرۆف‌ بۆ هاوه‌لی‌تی کردنی چاکترین و باشت‌رین مرۆف‌ (ﷺ) و (ﷺ أَجْمَعِينَ) .

* له وته‌کانی پیشه‌وایانی سه‌له‌ف سه‌بارت به صه‌حابه :

۱ - وتهی ئیمامی (الطحاوی) :

وه له‌وانه وتهی (الطحاوی)یه که سه‌بارت به بیروباوهری نه‌لی سوننه
فرموده‌یته : (وَحُبُّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ، وَلَا تُفْرِطْ فِي حُبِّ أَحَدٍ مِنْهُمْ ، وَلَا
تَتَبَرَّأْ مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ ، وَتُبْغِضْ مَنْ يُبْغِضُهُمْ وَبَعِزْ الْحَبِيزَ يَذْكُرُهُمْ ، وَلَا تُذَكِّرُهُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ ،
وَحُبُّهُمْ دِينٌ وَإِيمَانٌ وَإِحْسَانٌ ، وَبُغْضُهُمْ كُفْرٌ وَنِفَاقٌ وَطُعْيَانٌ) .

واته : ئیمه‌ی نه‌لی سوننه صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوامان (ﷺ)
خۆشده‌وئیت ، وه سنوورتینا‌په‌رینین و زیاده‌ره‌وی ناکه‌ین له خۆشه‌ویستی هیچ
یه‌کیکیان ، وه حاشا و ته‌به‌پایش ناکه‌ین له هیچ یه‌کیکیان ، وه رقمانه له
هه‌رکه‌سیک رقیبیت لییان و به‌چاکه باسیان نه‌کات ، وه باسیان ناکه‌ین ئیلا به
خیر و چاکه نه‌بیت ، وه خۆشو‌یستنیان دین و ئیمان و چاکه و ئیحسانه ، وه
رقلیب‌و‌نیشیان کوفر و دو‌پرووی و سنووری حه‌ق تیپه‌پاندن و توغیانه .

۲ - وتهی (ابن‌أبی‌زید‌القیروانی) :

وه (ابن ابي زيد القيرواني) مالکی له پیشه‌کی په‌یامه به‌ناوبانگه‌کیدا له روونکردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ی نه‌لی سوننه‌دا فه‌رموویه‌تی : (وَأَنَّ خَيْرَ الْقُرُونِ الْقَرْنُ الَّذِي رَأَوْا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ) وَأَمَّنُوا بِهِ ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلَوْهُمْ ، وَأَفْضَلُ الْأَحْبَابَةِ الْخُلَفَاءُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ أَبُو بَكْرٍ ، ثُمَّ عُمَرُ ، ثُمَّ عُثْمَانُ ، ثُمَّ عَلِيٌّ (ﷺ) أَجْمَعِينَ ، وَأَنَّ لَا يُذَكَّرُ أَحَدٌ مِنْ صَحَابَةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَّا بِأَحْسَنِ ذِكْرٍ وَالْإِمْسَاكُ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ، وَأَنَّهُمْ أَحَقُّ النَّاسِ أَنْ يُلْتَمَسَ لَهُمْ أَحْسَنُ الْمَخَارِجِ ، وَيُظَنُّ لَهُمْ أَحْسَنُ الْمَذَاهِبِ) .

واته : وه ئیمه‌ی نه‌لی سوننه بیروباوه‌پ‌مان وایه که چاکترین و باشت‌ترین خه‌لکی سه‌ده‌کان خه‌ل‌کانی نه‌و سه‌ده‌یه‌یه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خ‌وایان (ﷺ) ب‌ینیوه و باوه‌پ‌یان پییه‌ی‌ناوه ، نه‌نجا نه‌وانه‌ی د‌وای نه‌وان ، نه‌نجا نه‌وانه‌ی د‌وای نه‌وان ، وه چاکترین و باشت‌ترین ص‌حابه‌کانیش بریتین له خه‌لیفه ژیره‌وه‌وشمه‌ند و هی‌دایه‌تدراوه‌کان : نه‌بو به‌کر ، نه‌نجا ع‌ومه‌ر ، نه‌نجا ع‌وسمان ، نه‌نجا ع‌لی - خ‌وا له ه‌ره‌موویان پ‌ازی بیت - ، وه باوه‌پ‌مان وایه که هیچ یه‌کیک له ص‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خ‌وا (ﷺ) باسنه‌ک‌ریّت ئیلا به باشت‌ترین باس نه‌بیت ، وه خ‌ومان ب‌گرینه‌وه له باس‌کردنی نه‌و نا‌کوکی‌یه‌ی که‌وت‌ووه‌ته نی‌وانیانه‌وه ، وه نه‌وان شایسته‌ترینی خه‌ل‌کن که‌وا باشت‌ترین بیان‌وویان بو به‌ین‌ری‌ته‌وه له‌و ب‌واره‌دا ، وه باشت‌ترین بوچ‌وون و گ‌ومانیان پی‌بریت .

۳ - وته‌ی ئیمامی (أحمد) :

وه ئیمامی (ئه‌حمه‌د)ی کورپی (حه‌نبه‌ل) له کتیبی (السُّنَّة) دا فه‌رموویه‌تی :

(وَمِنَ السُّنَّةِ : ذِكْرُ مُحَاسِنِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) كُلُّهُمْ أَجْمَعِينَ ، وَالْكَفُّ عَنْ ذِكْرِ مَسَاوِيهِمْ وَالْخِلَافِ الَّذِي جَرَى بَيْنَهُمْ ، فَمَنْ سَبَّ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) أَوْ وَاحِدًا مِنْهُمْ فَهُوَ مُبْتَدِعٌ رَافِضِيٌّ حَيْثُ مُخَالِفٌ ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا ، بَلْ حُبُّهُمْ سُنَّةٌ ، وَالِدَعَاءُ لَهُمْ قُرْبَةٌ ، وَالْإِفْتِدَاءُ بِهِمْ وَسِيلَةٌ ، وَالْأَخْذُ بِآثَارِهِمْ فَضِيلَةٌ) .

وقال : (وَلَا يَجُوزُ لِأَحَدٍ أَنْ يَذْكُرَ شَيْئًا مِنْ مَسَاوِيهِمْ ، وَلَا يَطْعُنَ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ بِعَيْبٍ وَلَا بِنَقْصٍ ، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ وَجَبَ عَلَى السُّلْطَانِ تَأْذِيبُهُ وَعُقُوبَتُهُ ، وَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَعْفُو عَنْهُ ، بَلْ يُعَاقِبُهُ ثُمَّ يَسْتَتِيْبُهُ فَإِنْ تَابَ قَبِلَ مِنْهُ ، وَإِنْ لَمْ يَتُبْ أَعَادَ عَلَيْهِ الْعُقُوبَةَ ، وَخَلَّدَهُ فِي الْحَبْسِ حَتَّى يَتُوبَ وَيُرَاجَعَ) .

واته : به‌شیک له بیروباوه‌ری نه‌لی سوننه بریتی‌یه له : باسکردنی چاکه‌کانی صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ر هه‌موویان ، وه خوگرته‌وه له باسکردنی خراپه‌کانیان و نه‌و جیاوازی‌یه‌ی که له نێوانیاندا رویداوه ، وه هه‌رکه‌سیک جوین بدات و قسه‌ی نابه‌جی‌بلێت به صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یان به‌یه‌کیک له صه‌حابه‌کان نه‌وا نه‌و که‌سه‌ بیده‌چی و شیعه‌ی پافزی و پیس و پیچه‌وانه‌که‌ره و خوای گه‌وره‌فه‌رز و سوننه‌تی لی‌قه‌بول ناکات ، به‌لکو خوش‌ویستنیان سوننه‌ته ، وه دوعاکردن و پارانه‌وه‌ بۆیان نزیک بوونه‌وه‌یه له خوا ، وه چاولی‌کردنیان ریگایه‌ بۆ به‌ده‌ستخستنی په‌زنامه‌ندی خوا ، وه وه‌رگرتنی میراته‌که‌یان فه‌زل و چاکه‌یه .

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی : وه دروست نی‌یه بو هیچ که‌سیک باسی شتیک له خراپه‌کانیان بکات و تانه‌بدات له یه‌کیکیان به‌عه‌یبه‌یه‌ک و که‌م و کوپری‌یه‌ک ، وه هه‌رکه‌سیک ئه‌وه‌ی کرد ئه‌وا پپو‌یسته له‌سه‌ر که‌سی ده‌سلاندار ته‌می‌ی بکات و سزای بدات ، وه بو‌ی نی‌یه لی‌ی ببوری‌ت و چاوپۆشی لی‌ی بکات ، به‌لکو سزای ده‌دات و پاشان داوای لی‌ی ده‌کات که ته‌وبه‌بکات ، جا ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی کرد ئه‌وا لی‌ی قه‌بول ده‌کات ، وه ئه‌گه‌ر ته‌وبه‌ی نه‌کرد ئه‌وا دووباره سزای ده‌داته‌وه و له‌حه‌سخانه و سجندا ده‌یه‌یلێته‌وه تاوه‌کو ته‌وبه ده‌کات و ده‌گه‌رپێته‌وه .

٤ - وته‌ی ئیمامی (أبو عثمان الصابوني) :

وه ئیمامی (أبو عثمان الصابوني) له‌کتی‌بی "عقیده السلف أصحاب الحديث" دا فه‌رموویه‌تی : (وَيَرَوْنَ الْكَفَّ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ، وَتَطْهِيرُ الْأَلْسِنَةَ عَنْ ذِكْرِ مَا يَتَضَمَّنُ عَيْبًا هُمْ وَنَفْصًا فِيهِمْ ، وَيَرَوْنَ التَّرَحُّمَ عَلَى جَمِيعِهِمْ وَالْمُؤَالَاةَ لِكُلِّفَتِهِمْ).

واته : وه ئه‌هلی سوننه بیربو‌چوون و باوه‌ریان به‌خو‌گرتنه‌وه‌یه له‌باسکردنی ئه‌وه‌ی که له‌نی‌وان سه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خو‌ادا (ﷺ) روویداوه ، وه پا‌کرا‌گر‌تی زما‌نه‌کان له‌باسکردنی ئه‌وه‌ی که‌وا عه‌یبه‌یه‌ک یان که‌م و کوپری‌یه‌ک له‌خو‌ده‌گر‌یت بو‌یان ، وه باوه‌ریان به‌وه‌یه‌یه که‌دوعای به‌زه‌یی پێدا‌هاته‌وه و

په‌حم پی‌کردن بۆ هه‌ر هه‌موویان بکریّت و دۆستایه‌تی و لایه‌نگیری و پشتیوانی له هه‌ر هه‌موویان بکریّت .

۵ - وته‌ی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) :

وه (شیخ الإسلام ابن تیمیة) له کتیبه‌که‌یدا "العقيدة الواسطية" فه‌رمویه‌تی :
(وَمِنْ أَصُولِ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ : سَلَامَةُ قُلُوبِهِمْ وَالسَّيِّئَاتِ لِأَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)
کَمَا وَصَفَهُمُ اللَّهُ بِهِ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى : ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر] ، وَطَاعَةً لِلنَّبِيِّ ﷺ فِي قَوْلِهِ : ((لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ)).

واته : له بنه‌ماکانی بیروباوه‌ری نه‌لی سوننه و جه‌ماعه بریتی‌یه له :
سه‌لامه‌تی و پاریزاویتی دله‌کانیان و زمانیان له ئاست صه‌حابه‌کانی پیغه‌مبه‌ری
خوادا (ﷺ) هه‌روه‌کو خوای گه‌وره وه‌سفی کردوون له‌م فه‌رماشته‌یدا : ﴿وه
ئه‌وانه‌یش که له دوا‌ی ئه‌وان هاتن ده‌لێن : ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان له ئیمه و ئه‌و
برایانه‌شمان که پێشمان که‌وتوون به ئیمان خۆش‌ببه ، وه‌رق و کینه نه‌خه‌يته
ناو دلمان‌ه‌وه به‌رامبه‌ر به ئه‌وانه‌ی که باوه‌رپیان هیناوه ، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان

بهراستی تو به به زهی و به پرحمیت ﴿﴾ ، وه وهکو گویرایه لی کردنیش بو
پیغمبر (ﷺ) لهم فهرمايشته یدا : ((جوین و قسه ی نابه جی به صحابه کانم
مه لین ، وه سویند به ئه و کسه ی که گیانی منی له ده ستدایه ئه گهر یه کیك له
ئیوه به وینه ی (کیوی ئوحد) زیړ و ئالتون ببه خشیته وه ئه و ناگاته
به خشینه وه ی مشتی یه کیك له ئه وان و ناشگاته نیو مشتی به خشینه وه ی یه کیك
له ئه وان)).

وَيَقْبُلُونَ مَا جَاءَ بِهِ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَالْإِجْمَاعُ مِنْ فَضَائِلِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ ، وَيُفَضِّلُونَ مَنْ
أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ . وَهُوَ صَلُحُ الْحُدَيْيَةِ . وَقَاتَلَ عَلَى مَنْ أَنْفَقَ مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلَ ، وَيُقَدِّمُونَ
الْمُهَاجِرِينَ عَلَى الْأَنْصَارِ .
وَيُؤْمِنُونَ بِأَنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَهْلِ بَدْرٍ وَكَانُوا ثَلَاثَ مِائَةٍ وَبِضْعَةِ عَشَرَ : ((اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ ،
فَقَدْ عَفَرْتُ لَكُمْ)).

وَبِأَنَّهُ ﷻ يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ ؛ كَمَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ (ﷺ) ، بَلْ لَقَدْ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ، وَكَانُوا أَكْثَرَ مِنْ أَلْفٍ وَأَرْبَعِ مِائَةٍ ، وَيَشْهَدُونَ بِالْجَنَّةِ لِمَنْ شَهِدَ لَهُ
رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) كَالْعَشْرَةِ ، وَثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ سَمَّاسٍ ، وَغَيْرِهِمْ مِنَ الصَّحَابَةِ .

واته : وه ئه وه ديش قه بول ده کهن که قورئان و سوننه ت و کوړای زانایانی
له سهر هاتووه له باسی فزل و چاکیتی و پله وپایه یان ، وه ئه وانه یان به باشتړ
ده زانن که له پیښ ففتح - که بریتی یه له صولحی حوده ییبه - مال و سامانیان له

پیناوی خوادا به‌خشیوه و له پووبه‌پووی دوزمندا جه‌نگاون ، وه کۆچه‌ران پیش ده‌خن به‌سه‌ر پشتیوانان ، وه ئیمان و باوه‌ریان هه‌یه به‌وه‌ی که خوی گه‌وره به نه‌لی به‌دری فه‌رمووه - که بریتی بوون له سی‌سه‌د و نیوان سیانزه بۆ چه‌قده پیاو - : ((کرده‌وه بکه‌ن به ویستی خۆتان چونکه من لیتان خۆشبووم)) ، وه باوه‌ریشیان هه‌یه به‌وه‌ی که هیچ یه‌کیک له‌وه‌صابانه ناچیتته ناو ئاگری دۆزه‌خوه که‌وا له ژیر دره‌خته‌که‌دا به‌یعت و په‌یمان و به‌لیناندا به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌روه‌کو چۆن پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌والیپیداوه .

به‌لکو به‌دلنیاوی خوا لییان رازی بووه و ئه‌وانیش له خوا رازی بوون ، وه ژماره‌یان زیاتر بوو له هه‌زار و چوارسه‌د صه‌حابه ، وه شایه‌تیش ده‌ده‌ن به به‌هه‌شت بۆ هه‌رکه‌سیک که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شایه‌تی به‌هه‌شتی بۆ دابیت وه‌کو (١٠) ده صه‌حابه‌که* و (ثابت)ی کوری (قیس)ی کوری (شماس) و جگه له ئه‌وانیش .

* **روونکردنه‌وه‌یه‌ک** : ئه‌و ده صه‌حابه‌یه‌ی که مژده‌ی به‌هه‌شتیان پی‌دراوه (الْعَشْرَةُ الْمُبَشَّرَةُ بِالْجَنَّةِ) ئه‌و ده صه‌حابه‌یه‌ن که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له یه‌که فه‌رمووده‌دا پی‌که‌وه مژده‌ی به‌هه‌شتی پی‌داون بۆیه ئه‌و نازناوه‌یان بۆدانراوه که ئه‌وانیش بریتین له ئه‌م صه‌حابانه‌ی و ناویان هاتووه له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا : عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ ،

وَيَقْرُونَ بِمَا تَوَاتَرَ بِهِ النَّفْلُ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ﷺ) وَغَيْرِهِ مِنْ أَنَّ خَيْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا : أَبُو بَكْرٍ ، ثُمَّ عُمَرُ ، وَيَتْلَوْنَ عُثْمَانَ ، وَيُرَبِّعُونَ بِعَلِيٍّ (ﷺ) ؛ كَمَا دَلَّتْ عَلَيْهِ الْأَثَارُ ، وَكَمَا أَجْمَعَ الصَّحَابَةُ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ فِي الْبَيْعَةِ .

مَعَ أَنَّ بَعْضَ أَهْلِ السُّنَّةِ كَانُوا قَدْ احْتَلَفُوا فِي عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ (ﷺ) بَعْدَ اتِّفَاقِهِمْ عَلَى تَقْدِيمِ أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ أَيُّهُمَا أَفْضَلُ ؟ فَقَدَّمَ قَوْمٌ عُثْمَانَ وَسَكَنُوا ، أَوْ رَبَّعُوا بِعَلِيٍّ ، وَقَدَّمَ قَوْمٌ عَلِيًّا ، وَقَوْمٌ تَوَقَّفُوا ، لَكِنْ اسْتَقَرَّ أَمْرُ أَهْلِ السُّنَّةِ عَلَى تَقْدِيمِ عُثْمَانَ ، ثُمَّ عَلِيٍّ ، وَإِنْ كَانَتْ هَذِهِ الْمَسْأَلَةُ مَسْأَلَةَ عُثْمَانَ وَعَلِيٍّ لَيْسَتْ مِنَ الْأُصُولِ الَّتِي يُضَلَّلُ الْمُخَالِفُ فِيهَا عِنْدَ جُمْهُورِ أَهْلِ السُّنَّةِ .

لَكِنْ الَّتِي يُضَلَّلُ فِيهَا : مَسْأَلَةُ الْخِلَافَةِ ، وَذَلِكَ أَهَمُّ يُؤْمِنُونَ أَنَّ الْخَلِيفَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : أَبُو بَكْرٍ ، ثُمَّ عُمَرُ ، ثُمَّ عُثْمَانُ ، ثُمَّ عَلِيٌّ ، وَمَنْ طَعَنَ فِي خِلَافَةِ أَحَدٍ مِنْ هَؤُلَاءِ فَهُوَ أَضَلُّ مِنْ حِمَارٍ أَهْلِهِ) .

واته : وه نهلى سونه دان به وهيش دهنين و باوهريان پييه تي كه به شيوهي متواتر گواستراوه ته وه له نه ميرى نيماندارانه وه (على) كورى (نه بو طالب) (ﷺ) و جگه له نه ويش كه وا چاكترين و باشترينى نه م نوممه ته له پاش پيغه مبه ره كه ي (ﷺ) بريتيه له : (نه بو بكر) نه نجا (عومه ر) ، وه (عوسمان) به سئيه م داده نين

وَالرُّبُزُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعْدُ بْنُ الْجَنَّةِ ، وَسَعِيدُ بْنُ الْجَنَّةِ ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجُرَاحِ فِي الْجَنَّةِ)) [صحيح سنن الترمذي رقم : (٣٧٤٧)] . - وه رگير -

و (عهلی)ش به چوارهم (ﷺ) ههروهکو چۆن ئاشارهکان به لگهن له سههری ، وه ههروهکو چۆن صهحابهکان کۆرپابوون له سههر پێشخستنی (عوسمان) له بهیعهت پێدانیدا بۆ بوونی به خهلیفه ی موسلمانان .

ئهمه له گهڵ ئهوهی کهوا ههندیك له ئههلی سوننه پێشتر جیاواز بوون سهبارت به (عوسمان و عهلی ﷺ) که ئایا کامیان باشتتر ؟ ئهمه له پاش پیکهوتنیان له سههر پێشخستنی (ئهبو بکر و عومه) ، جا خه لکانیک (عوسمان)یان پێشخستوو و بێ دهنگ بوونه ، وه یان (عهلی)ان به چوارهم داناوه ، وه خه لکانیکیش (عهلی)ان پێشخستوو ، وه خه لکانیکیش له م مهسه لهیه دا وهستاوون و هیچیان نهوتوو .

به لām بۆچوونی ئههلی سوننه جیگیربووه له سههر پێشخستنی (عوسمان) و پاشان (عهلی) ، ئه گهر چی ئهم بابته ییش - واته : بابته ی عوسمان و عهلی - له و ئوصول و بنامایانه نییه کهوا کهسی پێچه وانه کاری تیدا به گومرپازانریت به لای زۆرینه ی ئههلی سوننه وه ، به لām ئهوه ی کهوا کهسی پێچه وانه کاری تیدا به گومرپازانریت بابته ی خیلافهت و خهلیفه یه تی بوونه : ئهوه ییش له بهر ئهوه یه که ئههلی سوننه باوه رپیان وایه کهوا جێنیشین و خهلیفه له پاش پێغه مبه ری خوا (ﷺ) بریتی یه له : (ئهبو بکر) ئه نجا (عومه) ئه نجا (عوسمان) ئه نجا (عهلی) .

وه هه‌رکه‌سیک تانه‌بدات له خیلافه‌ت و خه‌لیفه‌یه‌تی بوونی یه‌کێک له‌وانه ئه‌وا
ئه‌و که‌سه تانه‌لیدهره گومراتره له گویدریژی که‌سوکاره‌که‌ی .

ئه‌نجا (شیخ الإسلام ابن تیمیة) باسی خو‌شه‌ویستی ئه‌لی سوننه‌ی کردووه بۆ
ئه‌هل و به‌یت و که‌سوکاری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه پشتیوانی کردنیان بۆیان و
پاریزگاری کردنیان له وه‌سیه‌ت و پاسپارده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پییان ،
هه‌روه‌ها خو‌شه‌ویستی و پشتیوانی کردنیان بۆ خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)
دایکانی ئیمانداران ، وه باوه‌ربوونی‌شیان به‌وه‌ی که‌وا هه‌ر ئه‌وان خیزانی ده‌بن له
دواپۆژ و قیامه‌تدا .

له پاش ئه‌مه فه‌رموویه‌تی : (وَيَتَّبِعُونَ مِنْ طَرِيقَةِ الرَّاغِبِ الَّذِينَ يُبَغِضُونَ الصَّحَابَةَ
وَيَسُبُّوهُمْ .

وَطَرِيقَةُ النَّوَاصِبِ الَّذِينَ يُؤْذُونَ أَهْلَ الْبَيْتِ بِقَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ .

واته : وه ئه‌لی سوننه حاشا و ته‌به‌را ده‌که‌ن له پێ‌باز و پێ‌ره‌وی شیعه
رافیزه‌کان که‌وا پقیانه له صه‌حابه‌کان و جوین و قسه‌ی نابه‌جیان پێ‌ده‌لێن .

هه‌روه‌ها حاشا و ته‌به‌راپیش ده‌که‌ن له پێ‌باز و پێ‌ره‌وی نه‌واصبه‌ به‌ره‌له‌ستکار
و دزایه‌تیکاره‌کانی ئه‌هل و به‌یت و که‌سوکاری پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ئه‌زیتیان ده‌ده‌ن
به‌ وه‌ یان به‌ کرده‌وه .

وَيُمْسِكُونَ عَمَّا شَجَرَ بَيْنَ الصَّحَابَةِ ، وَيَقُولُونَ : إِنَّ هَذِهِ الْأَثَارَ الْمَرْوِيَّةَ فِي مَسَاوِيهِمْ مِنْهَا مَا هُوَ كَذِبٌ ، وَمِنْهَا مَا قَدْ زِيدَ فِيهِ وَنُقِصَ وَغُيِّرَ عَنْ وَجْهِهِ ، وَالصَّحِيحُ مِنْهُ هُمْ فِيهِ مَعْدُورُونَ : إِمَّا مُجْتَهِدُونَ مُصِيبُونَ ، وَإِمَّا مُجْتَهِدُونَ مُخْطِئُونَ .

واتہ : وہ خویشیان دہگر نہ وہ لہ باسکردنی ئہ و نا کوکی یہی وا کہ و تو وہ تہ نیوان صہابہ کانہ وہ و دہ لئین : بہ راستی ئہ و ریوایات و ئا ثارانہ ی کہ وا گیر دراوہ تہ وہ سہ بار ت بہ خراپہ کانیان ہی وایان تیدایہ کہ درو یہ ، وہ ہی واشیان تیدایہ کہ وا بو ی زیاد کراوہ و لی ی کہ م کراوہ تہ وہ و لہ سہر شیوہ ی خو ی گوریویانہ ، وہ ئہ وہ شی کہ راست و صہیح بی ت ئہ وا ئہ وان تئیدا عوزر و بیانویان ہہ یہ : یان ئیجتیہادیان تئیدا کردوہ و پی کاویانہ ، وہ یان ئیجتیہادیان تئیدا کردوہ و ہلہ یان کردوہ و نہ یان پی کاوہ .

وَهُمْ مَعَ ذَلِكَ □ يَعْتَقِدُونَ أَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ مَعْصُومٌ عَنْ كَبَائِرِ الْإِثْمِ وَصَغَائِرِهِ ، بَلْ يَجُوزُ عَلَيْهِمُ الذُّنُوبُ فِي الْجُمْلَةِ .

وَلَهُمْ مِنَ السَّوَابِقِ وَالْفَضَائِلِ مَا يُوجِبُ مَغْفِرَةَ مَا يَصْدُرُ مِنْهُمْ إِنْ صَدَرَ ، حَتَّى إِنْهُمْ يُغْفَرُ لَهُمْ مِنَ السَّيِّئَاتِ مَا □ يُغْفَرُ لِمَنْ بَعْدَهُمْ ؛ لِأَنَّ لَهُمْ مِنَ الْحَسَنَاتِ الَّتِي تَمْحُو السَّيِّئَاتِ مَا لَيْسَ لِمَنْ بَعْدَهُمْ .

وَقَدْ ثَبَتَ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُمْ خَيْرُ الْقُرُونِ ، وَأَنَّ الْمُدَّ مِنْ أَحَدِهِمْ إِذَا تَصَدَّقَ بِهِ كَانَ أَفْضَلَ مِنْ جَبَلٍ أَحَدٍ ذَهَبًا مِمَّنْ بَعْدَهُمْ .

ثُمَّ إِذَا كَانَ قَدْ صَدَرَ مِنْ أَحَدِهِمْ ذَنْبٌ : فَيَكُونُ قَدْ تَابَ مِنْهُ ، أَوْ أَتَى بِحَسَنَاتٍ تَمْحُوهُ ، أَوْ غُفِرَ لَهُ بِفَضْلِ سَابِقَتِهِ ، أَوْ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ (ﷺ) الَّذِي هُمْ أَحَقُّ النَّاسِ بِشَفَاعَتِهِ ، أَوْ ابْتُلِيَ بِبَلَاءٍ فِي الدُّنْيَا كُفِّرَ بِهِ عَنْهُ .

فَإِذَا كَانَ هَذَا فِي الذُّنُوبِ الْمُحَقَّقَةِ ؛ فَكَيْفَ الْأُمُورِ الَّتِي كَانُوا فِيهَا مُجْتَهِدِينَ : إِنْ أَصَابُوا فَلَهُمْ أَجْرَانِ ، وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَهُمْ أَجْرٌ وَاحِدٌ وَالْخَطَأُ مَغْفُورٌ .

ثُمَّ إِنَّ الْقَدَرَ الَّذِي يُنْكَرُ مِنْ فِعْلِ بَعْضِهِمْ قَلِيلٌ نَزَرَ مَغْفُورٌ فِي جَنْبِ فَصَائِلِ الْقَوْمِ وَمَحَاسِنِهِمْ ؛ مِنْ الْإِيمَانِ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِهِ ، وَالْهَجْرَةِ ، وَالْإِثْرَةِ ، وَالْعِلْمِ النَّافِعِ ، وَالْعَمَلِ الْفَالِحِ .

واته : وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌یشدا ئه‌لی سوننه عه‌قیده و باوهرپیان به ئه‌وه‌نی‌یه که‌وا هه‌ریه‌کی‌ک له صه‌حابه‌کان مه‌عصوم و پاریزراوه له تاوانه‌گه‌وره و بچوکه‌کان ، به‌لکو ده‌کریت بۆیان تاوانه‌کان بکه‌ن به شیوه‌یه‌کی گشتی .

به‌لام ئه‌وه‌نده پێشینه و فەزڵ و چاکه‌یان هه‌یه که‌وا لی‌خۆشبوونی ئه‌وه‌ی که لی‌یان‌ه‌وه رووده‌دات - ئه‌گه‌ر روویش بدات - بۆ بخواریت و مسوگر بکات ، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌نده لی‌خۆشبوون بۆ تاوانه‌کانی ئه‌وان هه‌یه که ئه‌و لی‌خۆشبوونه بۆ تاوانه‌کانی ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان نی‌یه ، چونکه صه‌حابه‌کان ئه‌وه‌نده حه‌سه‌نات و چاکه‌یان هه‌یه که تاوانه‌کانیان له‌سه‌ر بسپریته‌وه که ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وان ئه‌وه‌نده‌یان نی‌یه ، وه به‌فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌لمینراوه که‌وا ئه‌وان چاکترین و

باشترینی خه‌لکی هه‌موو سه‌رده‌مه‌کانن ، وه مشتی‌ک له ئه‌وانه‌وه ئه‌گه‌ر
 بیبه‌خشی‌ت ئه‌وا چاکتر و باشتره له به‌خشی‌نی ئه‌ندازه‌ی (کیوی ئوحد) له ئالتون
 و زیڤ له ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وانه‌وه ، ئه‌نجا ئه‌گه‌ر له یه‌کی‌کیانه‌وه تاوانی‌ک روویدای‌ت
 ئه‌وا ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ی هه‌یه که ته‌وبه‌ی لی‌کردب‌یت ، وه یان ئه‌وه‌نده چاکه و
 هه‌سه‌ناتی کردووه که سرپی‌تته‌وه ، وه یان خوا لی‌ خوشبووه به‌فزل و
 چاکه‌ی پیشینه‌یه‌که‌ی ، وه یان به‌شه‌فاعه‌تی (مُحَمَّد ﷺ) که ئه‌وان شایسته‌ترینی
 خه‌لکن به‌شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ، وه یان تاکی‌کراوه‌ته‌وه به‌به‌لایه‌ک له
 دونیادا که بووه‌ته‌مایه‌ی سرپینه‌وه‌ی تاوانه‌که‌ی .

جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و تاوانانه‌ بی‌ت که به‌دنیاییه‌وه روویانداوه ئه‌ی ده‌بی‌ت بۆ
 ئه‌و بوارانه‌ چۆن بی‌ت که ئه‌وان تییدا ئیجتیهادیان کردووه که‌وا : ئه‌گه‌ر
 پی‌کا‌بی‌تیان ئه‌وا دوو ئه‌جر و پاداشتیان بۆ هه‌یه وه ئه‌گه‌ر هه‌له‌شیان کردب‌یت و
 نه‌یان‌پی‌کا‌بی‌ت ئه‌وا یه‌ک ئه‌جر و پاداشتیان بۆ هه‌یه و هه‌له‌که‌یش پۆشراوه‌ بۆیان و
 چاوپۆشی لی‌کراوه .

ئه‌نجا به‌پاستی ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی که‌وا ئینکاری لی‌ده‌کر‌یت له‌کرده‌وه‌ی
 هه‌ندی‌کیان ئه‌ندازه‌یه‌کی که‌م و تو‌زی‌کی نو‌قم و وون و داپۆشراوه له‌پال‌فزل و
 چاکه‌کانی صه‌حابه‌دا له‌ئیمان و باوه‌ره‌ینان به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و جیهاد و
 تی‌کۆشان له‌پیناویدا و هیج‌ره‌ت و کۆچ‌کردن و سه‌رخستن و

زانستی به‌سود و کرده‌وهی چاک .

وَمَنْ نَّظَرَ فِي سِيرَةِ الْقَوْمِ يَعْلَمِ وَبَصِيرَةً ، وَمَا مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ بِهِ مِنَ الْفَضَائِلِ ؛ عَلِمَ يَقِينًا
أَنَّهُمْ خَيْرُ الْخَلْقِ بَعْدَ الْأَنْبِيَاءِ ، لَا كَانَ وَلَا يَكُونُ مِثْلُهُمْ ، وَأَنَّهُمُ الصَّفْوَةُ مِنْ قُرُونِ هَذِهِ الْأُمَّةِ
الَّتِي هِيَ خَيْرُ الْأُمَمِ وَأَكْرَمُهَا عَلَى اللَّهِ) .

واته : وه هه‌رکه‌سیک به زانست و به‌رچاوپۆشنی‌یه‌وه بپوانیته ژیاننامه‌ی
صه‌حابه‌کان و سه‌یری ئه‌وه بکات که خوای گه‌وره مننه‌تی کردووه به‌سه‌ریاندا
له‌وه‌موو‌فه‌زل و چاکانه ئه‌وا به دلناییه‌وه ده‌زانیت که‌وا ئه‌وان چاک‌ترین و
باش‌ترینی خه‌لک و بوونه‌وه‌رن له پاش پی‌غه‌مبه‌ران ، وه نمونه‌ی ئه‌وان
نه‌بووه و ناشییت ، وه ئه‌وان هه‌لبژاردی خه‌لکانی سه‌رده‌مه‌کانی ئه‌م
ئوممه‌ته‌ن که باش‌ترینی ئوممه‌ته‌کانه و ری‌زدارترینیانه به لای خواوه .

ئه‌مانه پینج نمونه بوون له وته‌کانی سه‌له‌فی صالح له‌وهی که واجب و
پیویسته باوه‌رت پی‌ی هه‌بیّت له حه‌قی چاک‌ترین و باش‌ترینی خه‌لک و بوونه‌وه‌ردا
له پاش هه‌والپیدراوان و پی‌غه‌مبه‌ران سه‌له‌وات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیّت و
په‌زای خوایش له تیک‌پای هه‌موو صه‌حابه‌کان بیّت .

* تانه‌دان له ص‌حابه تانه‌دانه له قورئان و سوننه ت :

وه له‌وه‌ی که پی‌ویسته پی‌ی بزانی و بیرمان بو لای ب‌روات ئه‌وه‌یه که :
تانه‌دان له ئه‌و که سه ده‌سته‌لچن و هه‌لبژاردانه که ص‌حابه‌ن (ﷺ) تانه‌دانه له
دین و ئاین ، چونکه دین نه‌گه‌یشتوو به ئه‌وانه‌ی پاش ئه‌وان ته‌نها له ری‌گه‌ی
ئه‌وانه‌وه نه‌بی‌ت ، وه له پی‌شه‌وه له وته‌که‌ی (أبو زرعة) دا ئه‌وه باس‌کرا که
فه‌رموو‌یه‌تی : (وَإِنَّمَا أَدَّى إِلَيْنَا هَذَا الْقُرْآنَ وَالسُّنَنَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ، وَإِنَّمَا
يُرِيدُونَ أَنْ يُجْرَحُوا شُهُودَنَا لِيُبْطِلُوا الْكِتَابَ وَالسُّنَنَ ، وَالْجُرْحُ بِهِمْ أَوَّلَى وَهُمْ زَنَادِقَةٌ) .

واته : وه به‌پ‌استی ته‌نها ص‌حابه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌م قورئان و
فه‌رموودانه‌یان پی‌گه‌یاندووین ، وه ئه‌وانه ده‌یان‌ه‌وی‌ت شایه‌ت‌حاله‌کانمان بریندار و

له‌که‌دار بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی قورئان و سوننه‌ت هه‌لبوه‌شینه‌وه ، به‌لام خۆیان شایسته‌ن به‌ برینداری و له‌که‌داری و ئه‌وانه‌ زندیق و بی‌دینن ، واته : ئه‌وانه‌ی که‌وا سووکایه‌تی ده‌که‌ن به‌ یه‌کیک له‌ صه‌حابه‌کان .

*** تانه‌دان له‌ صه‌حابه‌ زیانیان پی‌ناگه‌یه‌نیت :**

وه تانه‌دان له‌ صه‌حابه‌ هیچ زیانیان پی‌ناگه‌یه‌نیت ، به‌لکو سوودیان پی‌ده‌گه‌یه‌نیت هه‌روه‌کو چۆن له‌ فه‌رمووده‌که‌ی کابرای موفلیس و مایه‌پووجدا هاتوو و له‌ پیشه‌وه‌ باسکرا ، وه‌ زهره‌ر و زیان ناگه‌یه‌نیت ته‌نها به‌ خودی که‌سی تانه‌ده‌ر خۆی نه‌بیئت .

جا هه‌رکه‌سیک له‌ دلیدا خۆشه‌ویستی هه‌بوو بۆیان و دل‌ی سه‌لامه‌ت بوو له‌ کینه‌ و ڕق لی‌بوونیان ، وه‌ زمانی پاراست له‌ باسکردنیان ته‌نها به‌ خیر و چاکه‌ نه‌بیئت ئه‌وا با سوپاس و ستایشی خوا بکات له‌سه‌ر ئه‌م نیعمه‌ته‌ ، وه‌ با داوای دامه‌زران له‌ خوا بکات له‌سه‌ر ئه‌م هیدایه‌ت و به‌رچاوپۆشنی‌یه‌ .

وه هه‌رکه‌سی‌کیش زمانی به‌ره‌لا کردوو به‌ باسکردنیان به‌وه‌ی لایه‌ق و شایسته‌ نی‌یه‌ بۆیان ئه‌وا با له‌ خودی خۆیدا له‌خوابترسیت ، وه‌ ده‌ستبه‌رداری ئه‌م جه‌ریمه‌ و تاوانانه‌ بیئت ، وه‌ ته‌وبه‌ بکات و بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ لای خوا ئه‌وه‌نده‌ی که‌ ده‌رگای ته‌وبه‌ کردن له‌ پیشیدا کراوه‌یه‌ پیش ئه‌وه‌ی که‌

په‌شیمان ببێته‌وه‌ له‌ کاتی‌کدا که‌ په‌شیمانی سوودی نی‌یه‌ .

ئهی په‌روه‌ردگارمان دلّه‌کانمان لامه‌ده له پښگای پاست دواى ئه‌وه‌ی که
 رښماییت کردین بۆی ، وه له لایه‌ن خۆته‌وه په‌حمه‌تمان پى ببه‌خشه به‌پاستی تۆ
 به‌خشنده‌یت ، ئهی په‌روه‌ردگارمان له ئیمه و ئه‌و برایانه‌شمان که پیشمان
 که‌وتوون به ئیمان خۆش‌ببه ، وه رق و کینه نه‌خه‌يته ناو دلّمانه‌وه به‌رامبه‌ر به
 ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان هیناوه ، ئهی په‌روه‌ردگارمان به‌پاستی تۆ به به‌زه‌یی و به
 په‌حمیت .

ناوه‌رۆک

* پیشه‌کی ۳

* به‌لگه‌کان له قورئان و سوننه‌ت له‌سه‌ر فه‌زل و چاکه‌ی صه‌حابه و گه‌وره‌یی
 پله‌وپایه‌یان ۴

* صه‌حابه‌کان هه‌ر هه‌موویان عه‌دل و سه‌رپاستن ۲۰

* پوختہی بیروباوہری ٹہلی سوننہ و جماعہ سہارہت بہ صحابہ
(ﷺ)..... ۲۵

* لہ وتہکانی پیشہوایانی سہلہف سہارہت بہ صحابہ : ۲۷

۱ - وتہی ئیمامی (الطحاوی) ۲۷

۲ - وتہی (ابن أبي زيد القيرواني) ۲۸

۳ - وتہی ئیمامی (أحمد) ۲۹

۴ - وتہی ئیمامی (أبو عثمان الصابوني) ۳۱

۵ - وتہی (شيخ الإسلام ابن تيمية) ۳۲

* تانہدان لہ صحابہ تانہدانہ لہ قورئان و سوننہت ۴۳

* تانہدان لہ صحابہ زیانیان پی ناگہیہ نیّت ۴۴

الشيخ عبد المحسن العباد في سطور

* هو العلامة المُحدِّث الشيخ عبد المحسن العباد حفظه الله .

* ولد الشيخ في مدينة الزلفي بتاريخ : (٣ / رمضان / ١٣٥٣) هـ .

* والشيخ عبد المحسن العباد حفظه الله له حظ وافر من وصف "الرَّبَّاني" الوارد ذكره

في قوله تعالى : ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ

تَدْرُسُونَ﴾ [آل عمران].

✽ الشيخ عبد المحسن العباد والتدريس :

فهو عالمٌ ربانيٌّ ومُدَرِّسٌ متفاني حيثُ نذَرَ نفسه للتدريس في المسجد النبوي طوال السنة وقد بدأ بالتدريس فيه منذ عام (١٤٠٦) وهو مستمر في هذا العمل المبارك إلى الآن حيث أمضى فيه ثلاثون عاماً ، وأمضى نصف قرن كامل في التدريس في الجامعة الإسلامية منذ إنشائها وافتتاحها بتاريخ : (٢ / ٦ / ١٣٨١ هـ) . وكان أولَّ من ألقى فيها الدرس - حتَّى أُحيلَ إلى التعاقد بتاريخ : (٢ / ٦ / ١٤٣١ هـ) ، وفي عام (١٣٩٣ هـ) عُيِّنَ نائباً لرئيس الجامعة . وهو الإمام عبد العزيز بن باز رحمه الله . وعمل بهذه الصفة مدَّة سنتين ، ثُمَّ عُيِّنَ رئيساً لها عام (١٣٩٥ هـ) وبقي في هذا المنصب إلى (٢٦ / ١٠ / ١٣٩٩ هـ) ، وقال حفظه الله : (وقد بدأت الدراسة في الجامعة الإسلامية في يوم الأحد الموافق الثاني من جمادي الآخرة عام ١٣٨١ هـ ، ... ، وكنت بحمد الله أولَّ من ألقى

درساً في كلية الشريعة في اليوم الذي فيه بدأت الدراسة ، ... ، قمتُ بحمد الله بالتدريس في الجامعة حتّى الآن مدة خمسين سنة كملت في يوم الأحد الموافق الثاني من جمادي الآخرة عام ١٣٨١ هـ) (١) .

✽ الشيخ عبد المحسن العباد وعلاقته وصلته مع الإمام ابن باز رحمه الله :

. وقد كان له علاقة خاصّة وصلة قويّة مع الشيخ ابن باز رحمه الله ، وكان أول لقاء له مع الشيخ ابن باز عام (١٣٧٢ هـ) ، وفي العام الذي تلاه درس عليه في الحديث والمصطلح ، وقد صحبه في الجامعة الإسلامية نحو أربعة عشر عاماً .

. وقال عنه : (كان مُدَرِّساً ناصحاً وعالماً كبيراً ومُوجِّهاً ومُرشداً وقُدوةً في الخير رحمه الله تعالى) .

. وقد ألّف كتاباً في ترجمة الشيخ ابن باز رحمه الله بعنوان : (الشيخ عبدالعزيز ابن باز .. نموذجٌ من الرعيل الأول) .

✽ نماذج من ورع الشيخ عبد المحسن العباد :

وقد نقل الأخ وليد العلي في مقالٍ له نشره في النت قصتين عن ورع الشيخ عن أحد خريجي الجامعة الإسلامية عن سائقه الشخصي :

(١) اقرأ : (كتب ورسائل الشيخ عبدالمحسن العباد حفظه الله) : (١ / ٦ - ٩) ، و (ذكريات الشيخ عبدالمحسن العباد عن الجامعة الإسلامية من خلال نصف قرن) مقال كتبه الشيخ بعنوان : (من ذكرياتي عن الجامعة الإسلامية في المدينة المنورة بعد مرور نصف قرن على إنشائها) ، وذلك بتاريخ : (٢٠ / ٦ / ١٤٣١ هـ) .

(الأولى : قال الخريج : سمعتُ سائق الشيخ الذي يذهب به إلى الجامعة ويعود به قال : ما كان يرضى أن يوقف سيارة الجامعة على الطريق من أجل شراء حاجة البيت !

الثانية : وقال سمعته أيضاً يقول : لمَّا انتهت رئاسة الشيخ للجامعة الإسلامية . والتي تولى رئاستها بعد سماحة الشيخ ابن باز رحمه الله . رأيْتُ الشيخ واقفاً أسفل ينتظر فمررتُ عليه بالسيارة كالعادة لأؤمِّن له للمنزل فأبى الركوب وقال : ما دريتُ أنا قد انتهتُ مدة رئاستي وقد أرسلتُ لابني يأتي ليأخذني^(٢)!!!

الله أكبر .. هذا والله هو ورع السلف !!

بارك الله في عمر الشيخ عبد المحسن العباد في خيرٍ ورزقه حُسن الخاتمة .

^(٢) (نبذة مختصرة عن السيرة الذاتية لفضيلة الشيخ عبد المحسن بن حمد العباد البدر حفظه الله) للأخ وليد العلي وفقه الله .